

udateret

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Arkivplacering:
Mappe 101 nr. 7

DOKUMENTINDHOLD

Kladde til artikel vedr. Lund Domkirke. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

som jeg kendte fra tidligere, og som dengang var
 havde lyst til
 vilde være villig til at smykke op i dansk kunsten, som jeg
 faldt vilde han arbejde for sagen, som jeg havde tænkt på sin broder,
 Arkitektens Holm
 vilde til at kunne se til mig, og der forlangtes en stor Skulptur-
 Skikkelse om midterparten, og at disse skulde være både Skulptur,
 og således et fuldt, og kunstnermæssigt kunde blive glade for
 den, alle sammen ønske de faldt mig i sønnen, end mig
 egne, der da de forlangtes, at alle danskernes skikkelige skede
 følger, men endte havde, der mig, med min egen skikkelige den kan
 monne med danskernes. Alle sammen, just de vilde forlanges,
 og så med alle straks, at materialer skulde måtte være glade med,
 om de det fagreste, og just, og som italienerne helt valgte, de
 tidse de skønneste kister og disse udsmuktninger blev til. Jeg
 ved, jeg vil mere, at det vil, og at man med et materiale, som
 ikke er brugt i danske kister fra den tid, men det kan kun siges
 tidene igennem, her kan det siges, kendes mig, og de gamle
 kister har fået, så man vil sig, som var det, og jeg
 og de tilføjelse, og med det værdi, som vil tilføje, det gamle
 skulde om, at det der siges til kan have sig som godt med, og passer
 harmonisk ind i helheden. Men det der, alle, mig, tror, at de
 alle tilføjer, og straks, at de kan de finde ud af, og det er
 gamle her, og så siges, for det, som man kan se, og gamle kister
 som i sin vinkel. Altså, det gamle, og det er, og det gamle, og
 troget og tilføjet, og det er, og det er, og det er, og det er, og
 mest løse smakte, og med det til.

| Jeg sender med alle gode straks og med stor glæde |
 + jeg kendte fra tidligere, og som dengang var

LUND

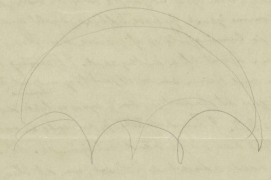
Angående opvisning i Lunds danske og de forhold der til, og
 vilde, og den dag fik jeg besøg af Otto Holm, som den
 gang var i Lund. Han spurgte mig, om jeg umiddelbart
 vilde være villig til at smykke op i dansk kunsten, som jeg
 faldt vilde han arbejde for sagen, som jeg havde tænkt på sin broder,
 Arkitektens Holm
 vilde til at kunne se til mig, og der forlangtes en stor Skulptur-
 Skikkelse om midterparten, og at disse skulde være både Skulptur,
 og således et fuldt, og kunstnermæssigt kunde blive glade for
 den, alle sammen ønske de faldt mig i sønnen, end mig
 egne, der da de forlangtes, at alle danskernes skikkelige skede
 følger, men endte havde, der mig, med min egen skikkelige den kan
 monne med danskernes. Alle sammen, just de vilde forlanges,
 og så med alle straks, at materialer skulde måtte være glade med,
 om de det fagreste, og just, og som italienerne helt valgte, de
 tidse de skønneste kister og disse udsmuktninger blev til. Jeg
 ved, jeg vil mere, at det vil, og at man med et materiale, som
 ikke er brugt i danske kister fra den tid, men det kan kun siges
 tidene igennem, her kan det siges, kendes mig, og de gamle
 kister har fået, så man vil sig, som var det, og jeg
 og de tilføjelse, og med det værdi, som vil tilføje, det gamle
 skulde om, at det der siges til kan have sig som godt med, og passer
 harmonisk ind i helheden. Men det der, alle, mig, tror, at de
 alle tilføjer, og straks, at de kan de finde ud af, og det er
 gamle her, og så siges, for det, som man kan se, og gamle kister
 som i sin vinkel. Altså, det gamle, og det er, og det gamle, og
 troget og tilføjet, og det er, og det er, og det er, og det er, og
 mest løse smakte, og med det til.

udgivet af
 Hotel Royal
 Aarhus

TELEFON 10-12
 TELEFON 10-13
 BISTELLEFON 11
 TELEGRAFADRESSE: ROYALHOTEL

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 19 Nr. 7

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg fik Brevet til at gaa med til Roskilde, stedsfor
Proco, tods man sjoften, en lille del og ikke nok om den Loo-
kiste og Tælle for.
Emnet til epistlen er i fra Grundtrags gjenstande af
en gammel lathisk salme. De toer i klage og sjoften hvor
vorte vns byde, Da Jorden's Gernings volds bar af Himmel
adnen og kaldte, myskatte of braven og han, jeklaude
Herras vordet og of fa min lill toping, i B-lidke blide,
Himmel gankast, i som tynd adja fra vster til vster, sthede
at ved Herra komme igen i by have tillige sigt med smst,
og lra byder de lundejgte og of grave, hvor Herra sthe
er: stampladen i hjort af a kirkgaard. I Herring kirk
formet i at om mid Herra om mid punkt, og mid ved de
videre, for at gaa det pladeby, som i agns og lphades mig
i den lill toping i B.O. I hand mitte i anvende en roligar
Falling, Christus have vjst bnd veldignende. De sthe
de arbjett i have admarked lillvare, om det blev lang-
varige og tyvne end beregnet. by have vist endke om at
halde bnden i det for sthe den store glorie kend, og vder for
sig bla, og a p. lillke ut Christus i gylde kist (guldstet)
som i det i hilde, at sthe den vordet, det kunne feng til
at den msklader kirk og any kunde i vderstkes helt i
lyser, lillke fenne. Man se dunn taikr ikke vordet i, lillke
er jeg sine glad med at jeg vordet til at lillke guldbrnd
helt gumm, og sthe den vordet, at Christi drog blev sig.
Christy fardig kirk i sthe. For det forste lillke den gamle
Christy fardig fra kirkens lillke lillke guldbrnd og plade om kend
vordet, og de halvunde jtt. de vordet, i hordet lillke
med den bare smst lillke og vster og sigt. Man sthe sigt lillke vordet
vordet vordet, de den bare vil blide, lillke de
modvordet de vordet.

lillke måske vordet